

พันธุ์แก้

พระครอง
ราม วันรประดิษฐ์

“นับเป็นเหริญของนิยมอันดับต้นๆ ของ
วงการ โดยเฉพาะ ‘รุ่นแรก’ ที่สร้างเมื่อ
ปี พ.ศ. 2465”

หลวงพ่อชุย วัดคงความ จ. เพชรบุรี พระ
เกจิชื่อดังแห่งจังหวัดเพชรบุรี เป็นที่เคารพ
ศรัทธาของสาธุชนมาตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน
วัดถูมงคลของท่านล้วนเป็นที่นิยม
แสวงหา โดยเฉพาะ “เหริญรุ่นแรก” ที่สร้าง
ในปี พ.ศ. 2465 นั้น ได้รับการยกย่องให้เป็น
เหริญอันดับหนึ่งของจังหวัด และหนึ่งใน
เบญจภาคีเหริญ ที่มีค่านิยมสูงในแวดวง
นักนิยมสะสมพระเครื่องและเหริญ
คณาจารย์ทั่วประเทศ

พระสุวรรณมนูนิ หรือที่รู้จักกันในนาม
‘หลวงพ่อชุย สุขภิกขุ’ เป็นชาวเพชรบุรีโดย
กำเนิด เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2401 ที่บ้านสะพาน
ช้าง ต. มะม่วง อ. คลองกระแซ จ. เพชรบุรี
เป็นบุตรคนโตในจำนวน 5 คน ของนายบง
และนางนง ยังอยู่ดี เข้าสู่รุ่มกาสามวัพสัตรใน
ปี พ.ศ. 2421 มี พระพิศาลสมณกิจ (สิน)
เข้ามาสวัสดิการ เป็นพระอุปัชฌาย์,
ปลดถอน วัดคงความ เป็นพระกรรม
วาจาจารย์ และอาจารย์ครุฑ วัฒนาธาตุ เป็น
อนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายา ‘สุขภิกขุ’

ท่านจำพรรษาที่วัดคงความยาวนานถึง
45 พรรษา จนบรรลุปภาพในปี พ.ศ. 2466
หลวงพ่อชุยบูรณะปฏิสังขรณ์และสร้าง

เหริญดัง หลวงพ่อชุย

ขึ้นเป็นที่ ‘พระสุวรรณมนูนิ นรสีหธรรมทายาทสังฆปาโนกัน’

สำหรับ “เหริญบ้มรูปเหมือนหลวงพ่อชุย รุ่นแรก ปี 2465”
นั้น ท่านสร้างเพื่อแจกแก่พ่อค้าประชาชนที่มีจิตศรัทธาบริจากปัจจัย
ร่วมสร้าง ‘มนตบทประดิษฐานพระพุทธชินราช พระพุทธชินสีห์ และ
พระศรีศาสดา’ ที่วัดคงความ หลังจากนั้นได้เตรียมการออกเหริญ
อีกครั้งในปี พ.ศ. 2467 โดย อาจารย์มงคล วัดคงความ ซึ่งลักษณะ
ของเหริญจะเหมือนกับเหริญรุ่นแรก แต่แตกต่างกันที่ปี พ.ศ. ที่จัด
สร้าง และพระพักตร์ที่ค่อนข้างใหญ่ ในครั้งนั้นได้จัดสร้างพร้อมกับ
รูปหล่ออย่างคืบของหลวงพ่อชุย เพื่อแจกในงานมหานิจศพหลวง
พ่อในปีเดียวกันนั้นเอง. ดังนั้น เหริญบ้มรูปเหมือนหลวงพ่อชุย
ปี 2465 จึงนับเป็นเหริญรุ่นแรกและรุ่นเดียวที่ทันท่วงปลูกเสกก่อน
ที่จะมรณภาพ

ต่อมาเกิดมีการสร้าง ‘เหริญล้อรุ่นแรก’ ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง
โดย อาจารย์แห่ง เหริญจะมีลักษณะเหมือนกับรุ่นแรกทุกประการ
แม้แต่ปี พ.ศ. ที่สร้าง แต่ก็จะมีข้อสังเกตให้คุ้มว่าเป็นเหริญแท้หรือเหริญ
ล้อพิมพ์ ดังนี้

ความเจริญแก้วด
คงความมานะเป็นที่
รัชกาลเลื่องลือ ในปี
พ.ศ. 2450 ได้รับ
พระราชทานสัญญา
บัตรจากล้านเกล้าฯ
รัชกาลที่ 5 เป็นรอง
เจ้าคณะ และเลื่อน
เป็นเจ้าคณะจังหวัด
เพชรบุรี ในปี พ.ศ.
2460 ได้รับพระราช
ทานสมณศักดิ์ เป็น
พระราชคณะชั้นโท

โดยฝีมือช่างหลวง จึงมีความประณีต อ่อนช้อย และงดงาม สร้างเป็น
เนื้องทองแดงพิจิตรเนื้อดีเดียว ลักษณะทุชื่อมด้วยน้ำประสาณเงิน
ด้านหน้า รอบเหริญแกะลวดลายดอกไม้และใบประดับ โดยได้
แบบอย่างมาจาก ‘เหริญสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระวชิรญาณ
วโรรส’ ทรงกลางเป็นรูปเหมือนหลวงพ่อชุยครึ่งองค์ ห่มชีวระดีไหล
พาดผ้าสังฆภูมิ

ภายในใบจารึกอักษรไทยด้านบนข้างว่า “พ.ศ.” ด้านบนขวาว่า
“๖๕” ด้านล่างข้างว่า “พระสุวรรณ” และด้านล่างขวาว่า “รัมภณี”
ส่วนด้านหลัง เป็น ‘ยันต์กระบวนการไปวัดหลัก’ บรรจุพระคาถาหัวใจ
พระพุทธเจ้าพระองค์ ‘นะ โน พุท ဓา ยะ’ ด้านหลังจะมี 2 บล็อก
คือ ‘โนมีไซ’ และ ‘โนไม่มีไซ’ “โน” หมายถึง อักษรขอมภาษาบาลี
ในยันต์กระบวนการไปวัด เป็นอักษรในແຕວที่สองทางข้างมือของเรา
ซึ่งทันท่านทั้งสองบล็อก แต่เนื่องจากสร้างถึง 5,000 เหริญ จึงเกิด^{บล็อกด้านหลังแตก ต้องแกะเปลี่ยนบล็อก}

เอกสารลักษณ์สำคัญในการดูว่าเป็นรุ่นแรกและแท้แน่นอนนั้น
ให้สังเกต ‘ตอกไม้หนีอศีริชะท่าน’ จะมีเกสรเป็นเส้นเต็มกลีบดอก
กลางคอกบูนเต็ม หากเป็นรุ่นอาจารย์แห่ง กลางคอกจะกลางใบ กetas
ไม่กระจายเต็มกลีบดอก นอกจากนี้ ให้ดู ‘ก้านรองข้าว’ ที่ยื่นออก
จากใบหัวข้าวและข้าว ตัวก้านจะมีลักษณะเหมือนเม็ดไข่ปลาเรียง
ติดๆ กันเป็นตัวก้าน หากเป็นรุ่นสาม (รุ่นอาจารย์แห่ง) ก้านจะเป็น^{เส้นตรงชั้รมดา} ไม่ปรากฏเป็นเม็ดไข่ปลา และที่ ‘ตัวกันกง’
ที่ล้อมรอบเหริญ จะใหญ่หนาทึบแต่มีความอ่อนช้อย

นอกจากนี้ ให้สังเกตที่ความเรียบคมของตัวเหริญ ซึ่งจะเห็น
ชัดเจนกว่ารุ่นสามและรุ่นแรกรับผล

เหริญบ้มรูป
เหมือนหลวงพ่อชุย
รุ่นแรก ปี 2465
จะเป็นเหริญรูป
ไข่ที่มีขนาดเข็ง
กว่าเหริญอื่นๆ
เล็กน้อย จัดสร้าง